18/03/2021

Съборно изпълнение на Великото повечерие с трета част от канона на свети Андрей Критски

На 17 март вечерта, в столичния храм „Св. Параскева“ на ул. „Раковски“ бе отслужено Велико повечерие с третата статия на Великия покаен канон на св. Андрей Критски. Съгласно програмата на Софийска митрополия за богослужбите по време на Великия пост тя бе отслужена от Негово Високопреподобие архимандрит Василий, протосингел на Софийска света митрополия, в съслужение с иконом Христо Попов от храмовото духовенство.

На покайното богослужение молитвено присъстваха Негово Преосвещенство Белоградчишкият епископ Поликарп, викарий на Софийския митрополит, предстоятели на храмове и множество столичани. В просторния столичен храм верният Божи народ наведе благоговейно глава пред словата на св. Андрей Критски от третата част на Великия покаен канон.

Песнопенията на канона, както и вдъхновяващите химни на Великото повечерие бяха изпълнени отново от Свещеническия хор, ръководен от

ставрофорен иконом Кирил Попов.

В края на великопостното последование към многобройното църковно събрание се обърна архимандрит Василий.

„Отново отправяме гореща молитва към Всеподателя да се умилостиви над цялото човечество и го помилва, защото всички ние осъзнаваме за пореден път нашата немощ, нашата нищожност и нуждата от Божието облагодатяване и подкрепа“ – каза в словото си протосингелът – „Една година вече светът се бори с ново предизвикателство – с вирус, който ни връхлетя неочаквано. Нов, смъртоносен, покосяващ млади и стари, никого не щадящ. Настана пандемия, която въведе в огромен подвиг лекари и медицински работници, препълни болничните заведения, затрудни управници и правителства по целия свят, затвори хората по домовете, ограничи трудовата дейност и мнозина останаха и без работа. Принуди ученици и студенти да се обучават онлайн, на места затвори храмовете и ограничи богомолния народ да води своя нормален духовен живот като го лиши от общественото богослужение и от св. Тайнства.

Една пандемия, която Всемилостивият и Всеблаг Господ допусна да ни докосне за наше изпитание, вразумление, осъзнаване, израстване и усъвършенстване. Четейки Покайния канон на св. Андрей Критски, пренасяме съзнанието и мисълта си в дълбоката древност на Стария Завет и сами се убеждаваме, че всички праведници, достигнали святост, са имали своите трудности, терзания и изпитания. Св. Иаков брат Господен в своето съборно послание казва: “Смятайте го за голяма радост, братя мои, кога паднете в разни изкушения, като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда търпение; търпението пък нека бъде съвършено нещо, за да бъдете съвършени и цялостни, без никакъв недостатък.”(Иаков 1:2-4).

Днес преживяваме световно изпитание. Всички имаме и свои лични изпитания, но когато сме заедно имаме голяма сила, защото тогава и Господ е с нас. Нашият Спасител ни предупреждава как да преминаваме през изпитанията, за да достигнем заветната цел – Небесното Му Царство: “с търпение си спасявайте душите си” (Лука 21:19). Можем да кажем, че целият човешки живот е една школа на изпитания и не всички човеци излизат от нея мъдри, добродетелни, доволни и щастливи.

Бог ни изпраща изпитания, за да ни научи на самопознание. Ние сами трябва да се запознаем със състоянието на нашето сърце, с якостта и слабостта на нашата вяра и добродетел. Колко много хора има, на които не достига

необходимото самопознание. Хвалим се с нашето търпение, мъжество, постоянство, честност… Но къде се проявяват тия добродетели, ако не в нуждата и опасностите, които ни постигат? Господ ни изпраща изпитания главно за да се упражним, укрепим и утвърдим в добродетелта и чрез това да се докажем достойни за Небесното блаженство. Той ни хвърля във водата, за да ни научи да плуваме. Морето се очиства чрез буря, човекът се усъвършенства чрез изкушенията.

Няма нито един добродетелен човек, който да е достигнал до съвършенство без изпитания. Обикновено онова, чрез което Бог иска да ни изпита, идва неочаквано. Целта е блага – опознаване себе си, запазване от изкушения и укрепване в добродетелта. Имайки тази цел пред очите си, винаги съобразно с нея да се възползваме от всяко изпитание. Ако Бог ни допуска страдания, то значи, че иска да ни изпита.

“Приготви душата си за изкушение: оправи сърцето си и бъди твърд, и не се смущавай във време на посещение от Бога; прилепи се към Него и не отстъпвай, та най-накрая да се възвеличиш. Приемай на драго сърце всичко, що и да ти се случи, и в промените на твоето унижение бъди търпелив, защото златото се изпитва в огън, а угодните Богу люде – в горнилото на унижението. Вярвай Му и Той ще те защити; оправи пътищата си и Нему се уповавай.”(Иисус син Сирахов 2:1-6).

(…) В дните на Великия пост, дни на самоусъвършенстване, на световно и лично изпитание е редно да се взрем в дълбините на сърцето и душата си и да потърсим от Бога прошка за извършените прегрешения. Чрез добрия подвиг на добродетелност, смирение и покаяние, очиствайки се от всяка нечистота и сквернота, непорочно да продължим жизнения си път, изпълнявайки християнския си дълг с вяра, надежда и търпение.

Да се доверим на Бога, Който има грижа за всеки един от нас. Да се обръщаме с молитва към Него и Божията Майка. Да молим и призоваваме светиите, които са преминали пътя на изпитание, дълготърпение и покаяние, и по този път са достигнали святост. Да им се молим, за да са ни молитвени застъпници, та и нашият живот да принесе достойни плодове на покаяние и да се увенчае с този венец, който е приготвен за всеки от нас в Царството Божие!” – завърши словото си архимандрит Василий.

ЗА ПОВЕЧЕ СНИМКОВ МАТЕРИАЛ НАТИСНЕТЕ ТУК – https://flic.kr/s/aHsmUTPrdS

bg-patriarshia.bg